Ч. 256. Вторек 4 грудня (21 падолиста) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — З парляментарних комісий. — Німецкий голос про тридержавний союз. — Справа марокканьска.

Суботішне засідане палати послів було тим визначне, що палата по принятю поділу округів в Стириї, Країні, Каринтиї, Гориции, Градисци, Дальматиї і Триесті полагодила тим самим друге читане закона о виборчій реформі. Серед загального напруженя в палаті забрав голос референт пос. Лєкер і поставив внесенє, аби палата приступила безпроволочно до третого читаня закона. Противили ся тому посли ческі і всенімці, але по заяві президента ґр. Феттера, що доси все було в звичаю приступати безпроволочно до третого читаня законів, по принятю читаня другого, ухвалила палата пильність внесеня пос. Лєкера великою більшостию голосів. Палата приступила відтак до голосованя і приймила закон в третім читаню 194 голосами против 63. Коли президент палати оголосив той вислід, повитано его заяву гучними оплесками. Засідане скінчило ся о годині 8 мін. 15 вечером. О слідуючім засіданю повідомить президент послів письменно.

Комисия митова приймила на суботішнім передполудневім засіданю торговельно-політичний закон. — Комисия буджетова австрийскої делеґациї збере ся на слідуюче засідане в Будапешті ві вторек о годині 4-ій по полудни. На дневнім порядку буджет міністерства заграничних справ. — На засіданю виборчої комисиї п. Ґесман вніс резолюцию що-до поліцийного караня за вливане на вибори через роздаванє даром страв, напитків, тютюну, циґар і т. д. П. Ферянчіц вніс, щоби виборча аґітация сьвящеників в церквах, або поза ними обітницями і погрозами була карана арештом від 1 до 3 місяців, або гривною від 50 до 1000 корон. П. Лєкер додає до сего внесеня поправку, щоби кождий пошкодований міг сам виступити з судовим обжалованем. П. Адлєр виступив против внесень, бо его сторонництво противне всяким, виїмковим законам против поодиноких кляс чи станів.

Nordd. Allg. Ztg. пише в своїм тиждневім „політичнім огляді": Важну причину до згадки о єствуючім від десятьох літ союзі Німеччини з Австро-Угорщиною дає завтрішна неділя т. є. 2 с. м. З правдивим заінтересованєм широкі круги нашого народа звернуть завтра свої погляди на угорску столицю, де в присутности сідоглавого володітеля габсбурґскої монархії буде відкритий памятник ґр. Юлія Андрашого. Дальше згадана часопись оцінює личність визначного угорского мужа державного і патриота, котрого послідним великим політичним ділом було заключене союза з Німеччиною в р. 1879, якому нема в історії рівного союза двох держав, з огляду на его суть, наслідки і тревалість. Даючи союзним народам сильну підпору сутротив заграничних противників, той союз забезпечив підставу, на котрій Німеччина і Австро-Угорщина могли розвивати свої сили свобідно після власної волі, а здержуючи ся рівночасно від всякого зачіпного виступленя против держав, не перешкодив обом союзникам плекати приязни з иншими народами, ані не спиняв мирного розвитку инших держав. Вказуючи на велику бесїду німецкого канц. кн. Більова, каже дальше Nord. Allg. Ztg. що удержанє цілковитої независимости і цілковитої сили наддунайскої монархії, її розвиток і добробут як австрийскої так і угорскої половини після потреб і своїх прикмет, бажають разом з німецким правительством найширші круги німецкого народа. Німеччина має надію, що такі самі політичні погляди, які одушевляли ґр. Юлія Андрашого будуть все проводити его народови на дорозі до розвиваючого ся добробиту. Дальше обговорює „Nordd. Allg. Ztg." престольну бесїду Цїсаря Франц Йосифа I. і добачує в оплесках, якими її приня-

---

2)

ПОБЛИСКУЮЧЕ ВІКНО.

(З німецкого — Ф. Клеменса).

(Дальше).

— Чи можна о тім щось близшого довідати ся? Чи може то безусловна тайна?

— Для тебе ні, бо ти би скорше відкусив собі язик, як щоби ти зрадив мене хоч би лиш одніcеньким словом. Чи ти — детектив нахилив ся тут близько до Роша і шептав придушеним голосом — чи ти чув о тім таємничім щезненю поручника Жерарда?

— Лиш сам простий факт. Чоловік має так мало часу займати ся справами, що лежать поза кругом его власної ділальности. Він був з корпуса пограничної сторожі?

— Так, і стояв в Котре.

— Не зла сторона на літо.

— Для урядника митового не має то ніякого значіня, любий товаришу. Він має діло з пачкарями а не з людьми, що приїздять на купелі, а пачкарство в послідних роках в тій части Піринеїв страшно розширило ся. Якраз длятого вислано туди перед роком енерґічного поручника Жерарда і поставлено на чолї тамошної компанії сторожі пограничної; він і зараз забрав ся енерґічно до діла і був би зробив конець пачкарству, як би не пропав був нараз без сліду і в якийсь загадочний спосіб.

— Певно став ся жертвою якогось злочину.

— То певна річ. Пачкарі ненавиділи его як чорта, а тоті панове не перебирають в своїх средствах. То певна річ, що его убили, о тім ніхто не сумніває ся, але де і серед яких обставин? І де подів ся его труп? Его не знайдено. Може навіть бути, що він ще жиє і лиш держать его десь в неволі. А може ему стала ся якась нещаслива пригода.

— Авжеж, авжеж — потакував Рош задуманий. — А деж і коли виділи его послідний раз?

— Перед двома тиждями в его власнім домі. Він не мешкає в Котре, лиш якої пів години ходу дальше в самотній стороні. Він сам мешкав сам один зі своїм послугачем Сільвіном в малій хатці, але она стоїть лиш на пятьдесять кроків від касарні. Отже одного вечера — то було якраз в суботу — ляг він спочивати. На другий день рано не встає; послугач цукає, але ніхто не відзиває ся; коли же наконець послугач в обаві чогось недоброго добув ся насильно до комнати, дивить ся а то постіль порожна і его пана десь нема.

— Та й не знайшли ні найменшого сліду по нім?

— Зовсім ніякого. Постіль була уживана та й здає ся, що через відповідний час. Комната знаходить ся на першім поверсї, отже той, хто там мешкав, не міг вікном вилізти, та й показало ся, що вікно було добре замкнене. А так само й двері від хати, а двері від спальні мусів послугач аж розбивати. Правда, що бракувало ключа від дверий з надворку, але поручник носив его а так само ключ від комнати і инші звязані разом при собі в кишени.

— Отже не виключена можність, що він сам раним ранком вийшов з хати, не збудивши насампред слухача?

— Не лиш що не виключена, але навіть здає ся, що лиш так могло бути а не инакше. Годі преці припускати, щоби пачкарі або якісь инші вороги убили его в его помешканю а відтак винесли звідтам, а ще менше, щоби они его таки живцем забрали з хати. В обох случаях мусїли би лишити ся ознаки якогось насильного нападу. Ні, ні, як слідство показало, любив поручник Жерард виходити нераз досьвита і потайком, а відтак вертати з якоюсь неожиданою несподіванкою.

— То може він і сим разом взяв ся до чогось такого і нараз явить ся знову зовсім несподівано.

— То річ певна, що він вибрав ся в такій цїли, але щоби він повернув, того вже ніхто не сподіває ся. В давнійших случаях не було его ніколи довше дома як пів дня а що найбільше раз через цїлий день, довший час не міг би він на навіть службово оправдати.

— Розуміє ся.

Оба мужчини сиділи через якийсь час мовчки напротив.

— Отже тобі поручили виснити справу его щезненя? — відозвав ся наконець Рош, навязуючи знову розмову придушеним голосом.

— Таже так.

— Така задача, — мушу признати, — що аж охота бере, — відозвав ся детектив майже завистно.

— Я хотів би тих пять тисячів франків.

— Ба, що мені з того, що хтось обіцює

то, доказ, що тридержавний союз стоїть і в Австро-Угорщині на сильній основі. Вкінци зазначує, що Німеччина не лише не глядить завистним оком на порозуміне габсбурскої монархії а Росиєю що до справ турецкого Всходу, але готова підпирати єго. То міг кождий пізнати із становища Німеччини, коли розходило ся о переведенє реформи в Македонії.

В марокканьскій справі доносять тепер з Мадриду: По засіданю ради міністрів заявила одна особа дуже добре поінформована о мароканьскої справі, що фактом єсть, що попередний кабінет Льопеца Домінґеца переговорював з Францією в тім напрямі, щоби осягнути повне порозуміне обох держав в ціли заряджень для охорони житя і майна підданих обох держав та заведеня порядку в Танґері і охрестности. Теперішне правительство заняло ся тою умовою, котра небавком буде предложена заступниками Франциї і Іспанії тим державам, котрі брали участь в конференциї в Альґеціряс. Акциї сполученя войск Франциї і Іспанії, висланих до Танґера, відповідає вповні актови, заключеному в Альґеціряс. Акция тота буде переведена в хвили, яку оба правительства признають за відповідну. Оба правительства згодили ся, щоби команду над сполученими войсками обняв найвисший ранґою офіцир отже в сім случаю адмірал Тушар.

Новинки.

Львів, дня 3-го грудня 1906.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс ведучих книги грунтові: Кароля Юркевича з Сянока до Львова і Франца Тшецецкого із Станиславова до Коломиї; старших официялів канцелярийних: Людв. Федака з Городка ягайл. до Львова і Ів. Чайковского з Сянока до Копичинець; іменував ведучих книги грунтові старших официялів канцелярийних: Мар. Цеглецкого в Дрогобичи для Львова, Петра Теодоровича у Львові для Перемишля і Франца Кс. Фачиньского в Копичинцях для Золочева та офіциялів канцелярийних: Хаїма Мендля Гаммерманна в Бродах для Сянока і Ігн. Яновского в Самборі для Станиславова; іменував старшими официялами канцелярийними: ведучого книги грунтові у Львові Тому Гібша для Самбора та офіциялів канцелярийних: Льва Беднавского в Перемишли для Городка ягайл., Лаз. Вальтера в Терноподи для Станиславова, Рафала Л. Каратницкого в Надвірній для Калуша, Еміля Харкевича в Коломиї для Золочева, Волод. Шидловского у Львові для Стрия, Казимира Щепаньского в Ходорові для Дрогобича і Людв. Ружицкого в Сяноці для Сянока.

— **Остереженє.** В виду щораз більшаючої еміграциї з Австриї до Арґентини, Міністерство справ внутрішних звертає знову увагу, що тепер без специяльних відносин єсть там майже неможливо набути землю за користну ціну. З браку відповідної комунікациї кольоністи терплять дуже. При роботах в поли, з виїмкою часу жнив, дуже трудно знайти занятє. Відношенє платні єсть некористне, в цілім краю велика дорожня, особливо же по більших містах.

— **Нові зелїзниці в Галичині.** З Відня доносять, що правительство постановило предложити парляментови проєкт нових зелїзничих інвестиций. Дотично Галичини предложене буде містити в собі справу будови шляху Львів-Стоянів і двох инших льокальних зелїзничих шляхів і понадто кредит в сумі 100.000 К на цїли студий траси проектованого шляху Ясло-Конечна.

— **Обава присяги.** Оногди відбували ся у львівскім карнім суді розправи в поменших справах. В першій з них, пять сьвідків, руских селян зпід Львова, не хотїло присягати, але остаточно дали ся таки намовити, коли їм промовлено до розуму і загрожено карою. В другій розправі о тяжке ушкодженє тїла, сьвідок Іван Іґель, 17-лїтний син селянина з Оброшина, упер ся і не хотів ніяк присягати, хоч і як старали ся єго переконати предсїдатель трибуналу й оборонці. Іґель мимо того сказав, що не буде нїколи присягати, бо боїть ся, щоби в однім слові не помилив ся і не сказав чого фальшиво. Не помогли ніякі намови; трибунал чекав, дав єму час, щоби надумав ся, всї старали ся переконати єго о потребі присяги, та надармо. Остаточно мусїв трибунал відрочити розправу на 14 днів і засудив Іґля на 30 корон грошевої кари і на поношенє коштів процесу. Упертому полишено час аж до нової розправи, щоби надумав ся.

— **Зловленє убийника.** Машиніста Теодора Мельничука, котрий убив на Бесарабії властителя більшої посїлости Табакера і обрабував єго, а за котрим, як ми то доносили, слїдила росийска полїция аж в Чернівцях, думаючи, що він втїк на Буковину аж до Черновець, зловлено таки в Росиї в місцевости Ляр'го і о тім повідомлено дирекцию черновецкої полїциї.

— **Розбій на Буковині.** Дня 24 падолиста межи 6 а 7 год. рано впали якісь перебрані за селян люди узброєні в сокири до хати Теодора Руса в Доротеа-Плотоніца, кімполюнґского повіта на Буковині, повязали Русови і єго жінцї руки й ноги, прикрили їх коцами, а відтак взяли ся рабувати і забрали готівкою 189 К 20 с. і цінними паперами около 220 К та втекли. О тім рабунку зроблено донесенє до суду повітового, але злочинців і доси не дало ся вислїдити.

— **Конець „капітана“ з Кепенік.** В суботу відбув ся процес против звістного аж надто добре в цілім сьвітї шевця Фойґта. Капітан був обжалований о обманьство супротив міскої каси в Кепенік, о сфальшованє квіту на 4.000 марок, о публичне насильство, доконане в той спосіб, що позбавив свободи кепеніцкого бурмістра, секретаря і касиєра, о безправне виконуванє публичного уряду і о безправне ношенє мундуру. Розправа відбувала ся всего лиш один день, а цікавих зголошувала ся така маса, що треба було аж завести надзвичайні средства осторожности. Цілий будинок судовий був зі всїх сторон обсаджений полїцією. Фойґт — як доносять берлиньскі ґазети — робив враженє чоловіка дуже інтелїґентного. Він боронив ся в той спосіб, що дійстним єго наміром було не зрабувати гроші, але формулярі паспортові, щоби міг виїхати за границю і жити там спокійно, а до так небезпечного кроку змусила єго пруска „справедливість“, котра длятого, що він відсидів кару у вязници, не давала єму нїгде спокою, переслїдувала єго і гнала з місця на місце та позбавляла всякого зарібку так, що він чесно заробляти собі на житє не міг. На доказ того, що Фойґт говорив правду, зажадав єго оборонець покликаня на сьвідка придворного шевця з Вісмару, у котрого Фойґт працював і вів ся бездоганно, коли нараз видалено єго з міста длятого, що він давнійше сидів в арештї. Розправа закінчила ся остаточно тим, що Фойґта засуджено на 4 роки вязници і на заплаченє коштів процесу.

— **Наслїдки укушеня кітки.** Дивна пригода стала ся перед двома недїлями прибочному стрілецеви Є. Вел. Архікн. Фердинанда Кароля, Каролеви Гелльови. Коли він з Архікнязем перебував в Бадені, хотїв він одного дня вирятувати якусь кітку, котра залїзла була між дрова і дошки і не могла звідтам видобути ся та страшно пищала. Гелль взяв ся добувати кітку і при тій нагоді она укусила єго в руку межи великим а показуючим пальцем. Гелль лиш вимив рану і не звертав на то більшої уваги. Але в ночи зачала єго рука сильно болїти і

менї хоч би й найкрасшу шкіру з медведя, скоро я маю сам собі зловити того медведя, з котрого маю єї стягнути! Чи маєш вже якийсь плян?

— Поки що ще лиш тінь пляну. Мушу насамперед розглянути ся на місци. Запишу ся на лїсту купелеву яко гість, що приїхав на курацию, пошукаю собі помешканя і найму собі стоячу впорожнї комнатку пропавшого офіцира пограничної сторожі.

— А тож не впаде в очи?

— О нї, комнату на першім поверсї від найвано завсїгди таким гостям курацийним, що люблять гірску самоту і не боять ся. Правда, що таких не богато, що найбільше знайшов ся иноколи якийсь запалений мисливий, котрого звабило на кілька недїль положенє будинку.

— А хтож буде тобі послугувати?

— Жерардів послугач, котрий ще мешкає в тім домі.

— А ти єму скажеш правду, хто ти?

— Без того не обійде ся. Когось треба допустити до той тайни, щоб я на случай потреби міг числити на якусь поміч. Впрочім має то бути чоловік, на котрого можна спустити ся, що правда Ґасконець, але замкнений сам в собі, мовчаливий і точний. Крім него знає о тім ще й поручник Отремон, котрий єсть тепер командантом на місце Жерарда. Він і єго відділ стоять менї кождої хвилї до розпорядимости.

— Ну, то желаю тобі як найлїпшого успіху — сказав Рош, здержуючись лиш з трудом від того, щоби не зівнув. — Коли не маєш нїчого против того, то я положу ся тепер на хвильку спати.

— Лягай та спи, товаришу, а я буду тобі помагати і так само зроблю.

В Тарб, в рухливім містї торговельнім над Адуром, розлучили ся приятелї. Рош-Бартельо висів а Жан Мулен поїхав дальше до Котре. Він був не лиш зручним урядником кримінальним, але також і одушевлений любитель природи. З очевидним одушевленєм дивив ся він, як перед ним виринають щораз виразнїйше стрімкі вершки Піринеїв, а коли він ідучи пішки тих кілька кільометрів від стациї зелїзници переходив через романтичну долину, на котрій майже у висоті тисяч метрів піднимає ся славне купелеве місце Котре, де що року з'їздить ся яких двайцять тисячів недужих, надувало ся єму серце на вид ґіґантичної природи довкола него і від шуму тої запіненої бистриці, що перепливала через долину. Але скоро лиш побачив здалека доми тої місцевости, зробив ся зараз з того любителя природи детектив, перемінив ся чоловік в урядника, і від сеї хвилї він не думав вже о нічім більше як лиш о своїй задачі.

Лиш короткий час задержував ся він в містї. Про око казав подати собі спис помешкань, допитував ся за кількома комнатами, між иншими також за помешканєм поручника Жерарда — очевидно в тім намірі, який уложив собі вже наперед.

— Ах, то досить далеко — сказав єму урядник, котрий давав єму поясненя.

— Далеко?

— Авжеж, більше як пів години ходу від міста, саме коло касарні пограничної сторожі.

— Коли так, то не для мене. На віддаль я би ще згодив ся, бо менї треба спокою, безвзглядної тишини — але коло касарнї...

— О, то не потребуєте собі так зле представляти. Число пограничних вояків тут не велике і там так спокійно, що не потребуєте побоювати ся з того боку якогось непокоєня. Противно там так як би на самотї.

— А сторона красна?

— Представляє всю красу величавої, в своїй тишинї і понурости дійстно превеликої природи.

— Ну, то хиба огляну собі тото помешканє.

— Але...

— То ще якесь але при тім?

— Ґм — не знаю. А ви не чули, що тут недавно пропав десь без слїду один офіцир, що мабуть єго убили?

— Правда, правда, вже собі пригадую.

— Отже то він мешкав в тім домі. Той дім поправдї не належить до правительства, але, що то близько касарні, то звичайно офіцири там мешкають.

— Але єго там не убили?

— То нї.

— Ну, то я все-таки огляну то помешканє.

(Дальше буде).

ціле рамя спухло аж по плече. Тепер вже треба було помочи лікарскої а що стан недужгоо щораз більше погіршав ся, треба було Ґелля відставити до шпиталю, де вже зроблено дві операциї на руці а мимо того все ще нема певности, чи нещасливого удасть ся виратувати від смерти.

Телеґрами.

Буданешт 3 грудня. (Уг. Б. кор.) Як доносить одна з льокальних кореспонденций, бан Хорватиї, Пеячевич, був вчера на авдиенциї у Цісаря, котра тревала годину і реферував о політичнім положеню Хорватиї та о діяльности сойму. Цісар висказав вдоволенє з того, що відносини в Хорватиї уложили ся мирно. Вечером вернув бан до Загребу.

Париж 3 грудня. Специяльний звітник часописи Maten доносить з Танґера, що одна з виднійших личностий марокканьских заявила перед кількома Французами: Ви не повинні довіряти теперішному позорному мирови, лиш мати ся на бачности, бо нині або завтра можуть розпочати ся важні діла вимірені против Европейців.

Москва 3 грудня. Начальник міста розвязав тутешний відділ партиї „Свободи народу".

Кронштадт 3 грудня. (П. А.) В процесі против моряків обжалованих о бунт суд войсковий засудив 683 обжалованих на роботи примусові, приділене до карних баталіонів і вязницю, прочих 117 увільнив.

Твер 3 грудня. Чоловіка незнаного з назвища, котрий убив ґубернатора Слепцова, засудив войсковий суд на смерть через повішене.

Ковно 3 грудня. (П. А.) Як тут доносять, недалеко Айдкунен еміґранти і пачкарі російскі напали на якогось російского урядника державного. Підчас нападу инші пачкарі перепачкували оружиє через границю.

Рига 3 грудня. (П. А.) Поліция арештувала кількох пошукуваних від давна членів орґанізациї боєвої і революционістів, називаючих себе „лісними братями". Загалом арештовано 20 осіб.

Рига 3 грудня. Поліция викрила склад оружия і материялів вибухових. Знайдено 27 бомб, 30 фунтів динаміту, велику скількість оружия, 15.000 патронів, в тім також патрони до карабінів, 1.500 революцийних письм та вкрадені церковні річи.

Москва 3 грудня. Розпочав ся тут процес против 32 особам в справі ворохобні в Москві в грудни минувшого року. Позаяк завізвано велике число сьвідків, то поділено їх на громади зложені з 30 осіб.

Гайдельберґ 3 грудня. Тайний радник Пфіцер, звичайний професор ботаніки, помер сеї ночи.

Карльсруге 3 грудня. Князь баденьский, Кароль, помер нині рано.

Мадрид 3 грудня. Часопись „Imparcial" доносить, що вісти, які правительство одержало з Марокка, не суть добрі.

Тегеран 3 грудня. (Нім. Тов. Кабльове). Шах наміряє здати правліне на насліданика престола і покликав єго до Тегерану.

Юзівка (катеринославска ґубернія) 3 грудня. На касиера копальні Гільова напало 16 розбишаків і зрабували 9000 рублів.

Петербург 3 грудня. Проєкт введення закона о земствах в 9 ґуберніях західних внесено до ради мінїстрів.

НАДІСЛАНЕ.

Книжки для молодїжи

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99 Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дїтвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелі дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-українського письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Лїліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дівчат 20 с. — 94. Е Ярошиньска. Друга книжочка для м. дівчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлійскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі з анґлійск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глїбів Байки 10 с. — Ч. III, IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та єго сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хліба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с.— 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалан
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

XXXXXXXXX

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

XXXXXXXXX

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Шість і пів мілїонів Корон виплатив „Дністер" відшкодованя.

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі"!

Будинки, движимости, збіже і пашу обезпечає
одиноке руске Товариство асекурацийне против огневих шкід

„Дністер"

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти".

Шкоди оцїнює „Дністер" з місцевими членами і виплачує **зараз** признані **відшкодованя.** За 13 лїт виплачено **6,474.534 корон** відшкодовань.

Обезпеченя приймають аґенциї „Дністра" по всїх містах і більших селах; „Дністер" дає аґенциї письменним господарям, де ще не роблять инші аґенти „Дністра". Аґенти „Дністра" заробили вже 807.742 корон провізиї.

Поліси „Дністра" приймають при позичках: Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, гал. Каса ощадности, повітові каси ощадности і сиротинські каси при судах.

Чистий зиск річний звертає ся обезпеченим членам і за рік 1905 припадає кождому членови 5% заплаченої премії яко зворот.

На житє обезпечайте ся тілько через „Дністер" в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер" **на рускі добродійні цїли.**

Фонди „Дністра" виносять з кінцем 1905 р. суму **1,372.538 корон.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Дністер" припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телєфона ч. 527).